

CHARTA SANCTI ANNEMUNDI
AD LUGDUNENSE SANCTI PETRI MONASTERIUM.

BREQUIGNY MONITUM.

Charta qua Annemundus, Lugdunensis præsul, A Lugdunensi Sancti Petri parthenoni dona confert, vel collata confirmat, pugnata cum charta Girarti, quæ nemini suspecta fuit. Ergo spurium censemus instrumentum quod Annemundo adscribitur. Sic censuerunt auctores Novæ Galliæ Christianæ, t. IV, col. 283. In hoc autem præcipue pugnata ambo hæc instrumenta, quod in charta Girarti monasterium Sancti Petri Lugdunensis ineunte sexto sæculo con-

ditum dicatur, et id testatur recepta in hac Ecclesia traditio; Annemundi vero charta dona memorat collata huic monasterio tribus ante sæculis, per Albertum nobilissimum virum, qui ibi duas filias Deo dicaverat. Inditus Annemundo archiepiscopi titulus suppositio instrumento mirilice congruit.

(Hanc chartam recudimus inter sæculorum VII et VIII ecclesiastica monumenta, tom. LXXXVIII, col. 1164.)

ANNO DOMINI DCLVI.

VERUS
RUTHENENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Ex Gallia Christiana, tom. I.)

Re-censetur hic episcopus a Flodoardo inter alios B Patres qui anno 625 sederunt in concilio Rhemensi. Ad eum exstat epistola sancti Sulpitii, lituricensis episcopi. Ipse scripsit ad sanctum Desiderium nondum Cadurcensem episcopum, sed tunc Clotarii II thesaurarium. Vide duas ejus epistolas lib. v Antiquarum Lectionum Cantisii. Veri nomen exhibet fragmentum cujusdam vetustissimi diplomatis, quod Mailionius conjicit esse privilegium concessum a sancto

Farone, Meldensium episcopo, cœnobio Sanctæ Crucis, nunc Sancti Faronis. In fine autem inter plurimorum præsulum subscriptiones legitur: *Verus, licet peccator, Rotenus urbis episcopus, hoc privilegium consentiens subscripsi.* Hoc pretiosum monumentum, nunc asservatum in bibliotheca Sanctæ Genovefæ Paris. edidit Mabill. tom. IV Annal., pag. 752.

EPISTOLA AD SANCTUM DESIDERIUM CADURCENSEM EPISCOPUM.

(Vide supra, hujus tomi col. 263.)

ANNO DOMINI DCLIX.

SS. ELIGIUS ET AUDOENUS

NOVIOMENSIS ET ROTHOMAGENSIS EPISCOPI.

IN SANCTUM ELIGIUM NOTITIA HISTORICA.

(Gallia Christiana, tom. IX.)

Natus erat S. Eligius in villa Catalacensi apud C Lemovicæ, Eucherio et Terragia parentibus ingenuis, atque ex longa prosapia Christianis. Erat in urbe Lemovicina Abbo aurifex probatissimus, publicam fiscalis monetæ officinam gubernans. Huic a puero datus Eligius ut tirocinium poneret artis hujus, tantum profecit, ut brevi Clotario regi ob suam in con-

tus filius monarchiam regni solus obtinuit, a quo Eligius tanta familiaritate habitus est, ut plurimorum ejus felicitas ingens gigneret odium; si quidem oderant eum pravi quique, quoniam magnopere oderat ipse superbiam, diligebat veritatem. » etc. Addit cap. 40: « Poterat magis ac magis in vigiliis, in jejuniis, atque in charitate; fabricabat in usum regis utensilia quam plurima ex auro et gemmis. » Fabricavit etiam S. Germani et S. Genovefæ apud Parisios, S. Martini apud Turones, SS. Severini, Piatonis, Quintini, Luciani, plurimasque aliorum sanctorum thecas. In ea vero non tantum arte, sed et in monetaria cum peritissimus integerrimusque juræ ac merito haberetur, monetarius et ipso regius factus est

tinuandis fabricandisque ex gemmis et auro operibus innotesceret. Sic enim in ejus Vita S. Audoenus Rothomagensis antistes lib. I, cap. 5, in Spicil. tom. V: « Factus aurifex peritissimus, atque in omni fabricandi arte doctissimus, invenit gratiam in oculis regis et coram cunctis optimatibus ejus. » Et cap. 9: « Mortuo interea Clotario rege Francorum, Dagober-